

سابقه و هدف: دیابت یک بیماری متابولیک است که در دراز مدت باعث ایجاد نوروپاتی، رتینوپاتی و نفروپاتی دیابتی می شود. ورزش عامل مهمی در کنترل دیابت و موثر روی سیستم ایمنی است. هدف از تحقیق حاضر بررسی اثر هشت هفته تمرینات استقامتی بر گلبول های سفید در موش های دیابتی بود.

مواد و روش ها: ۳۲ سر موش صحرایی دیابتی انتخاب و در ۴ گروه ۸ سری (۱) دیابت قربانی هفته اول، (۲) دیابت قربانی هفته آخر، (۳) تمرین استقامتی با شدت متوسط و (۴) تمرین استقامتی با شدت بالا تقسیم شدند و جهت بررسی اثرات القای دیابت ۱۶ سر موش سالم انتخاب و در ۲ گروه سالم قربانی هفته اول و سالم قربانی هفته آخر تقسیم شدند. موش های گروه های ۳ و ۴ به مدت ۸ هفته، ۳ جلسه در هفته و هر جلسه ۶۰ دقیقه به ترتیب با سرعت ۱۰ تا ۱۷ و ۱۷ تا ۲۸ متر بر دقیقه روی نوارگردان دویدند. جهت تجزیه و تحلیل یافته ها از آزمون های کالموگروف- اسمیرنوف، تحلیل واریانس یک راهه به همراه آزمون تعقیبی توکی استفاده شد ($\alpha \leq 0.05$).

یافته ها: نتایج یافته های تحقیق حاضر نشان داد القای دیابت با سم استروپتوزتوسین اثر معناداری ($p=0.04$) بر افزایش گلبول های سفید در موش های صحرایی مبتلا به دیابت ندارد. همچنین هشت هفته تمرین استقامتی با شدت متوسط ($p=0.099$) و بالا ($p=0.088$)، اثر معناداری بر تغییر گلبول های سفید موش های صحرایی دیابتی شده با سم استروپتوزتوسین ندارد.

نتیجه گیری: ۸ هفته تمرینات استقامتی با شدت متوسط و بالا اثر معناداری بر گلبول های سفید موش های صحرایی دیابتی شده ندارد.